

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ
БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ

А. БАЙТҰРСЫНОВ АТЫНДАҒЫ
ҚОСТАНАЙ Өңірлік университеті

АЛТЫНСАРИН ОҚУЛАРЫ

«ПЕДАГОГИКАЛЫҚ БІЛІМ
БЕРУДІҢ ҮЗДІКСІЗДІГІ –
ЗАМАНАУИ ПЕДАГОГТАРДЫҢ
ТАБЫСТЫЛЫҒЫНЫҢ КЕПІЛІ»

ХАЛЫҚАРАЛЫҚ
ҒЫЛЫМИ-ПРАКТИКАЛЫҚ
КОНФЕРЕНЦИЯСЫ

МАТЕРИАЛДАРЫ

II КІТАП

АЛТЫНСАРИНСКИЕ ЧТЕНИЯ

МАТЕРИАЛЫ

МЕЖДУНАРОДНОЙ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ

«НЕПРЕРЫВНОСТЬ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО
ОБРАЗОВАНИЯ – ЗАЛОГ УСПЕШНОСТИ
СОВРЕМЕННЫХ ПЕДАГОГОВ»

II КНИГА

Қостанай, 2022

УДК 37.02
ББК 74.00
II 23

РЕДАКЦИЯ АЛҚАСЫ/ РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ

Доцанова Алма Иргибаетна, Председатель Правления - Ректор Костанайского регионального университета имени А.Байтұрсынова, кандидат экономических наук, профессор;
Исмұратова Галия Суиндиковна, и.о. проректора по научно-инновационному и международному развитию Костанайского регионального университета им. А.Байтұрсынова, доктор экономических наук, профессор;
Скударева Галина Николаевна, кандидат педагогических наук, доцент, заведующий кафедрой педагогики и психологии ГОУ ВО Московской области «Государственный гуманитарно-технологический университет»; Почетный работник общего образования Российской Федерации, г. Орехово-Зуево, Россия;
Чекалева Надежда Викторовна, профессор, доктор педагогических наук, заведующая кафедрой педагогики Омского государственного педагогического университета, директор научного центра РАО, член - корреспондент РАО, г. Омск, Россия;
Бектурганова Римма Чингисовна, доктор педагогических наук, советник ректора по педагогическому направлению Костанайского регионального университета им. А.Байтұрсынова;
Ахметов Тлеген Альмуханович, и.о. директора педагогического института им. У.Султангазина Костанайского регионального университета им. А.Байтұрсынов, кандидат педагогических наук, профессор;
Демисенова Шнар Сапаровна, заведующий кафедрой педагогики и психологии Костанайского регионального университета им. А.Байтұрсынова, кандидат педагогических наук, ассоциированный профессор;
Утегенова Бибикуль Мазановна, кандидат педагогических наук, профессор кафедры педагогики и психологии Костанайского регионального университета им. А.Байтұрсынова;
Смаглий Татьяна Ивановна, кандидат педагогических наук, ассоциированный профессор кафедры педагогики и психологии Костанайского регионального университета им. А.Байтұрсынова;
Жетписбаева Айсылу Айратовна, заведующая методическим кабинетом им. Ы.Алтынсарина кафедры педагогики и психологии Костанайского регионального университета им. А.Байтұрсынова

II23 «Педагогикалық білім берудің үздіксіздігі-заманауи педагогтардың табыстылығының кепілі»: 2022 жылдың 11 ақпандағы Халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференция материалдары. II Кітап. – Қостанай: А.Байтұрсынов атындағы Қостанай өңірлік университеті, 2022. – 365 б. = «Непрерывность педагогического образования – залог успешности современных педагогов»: Материалы международной научно-практической конференции, 11 февраля 2022 года. II Книга. – Костанай: Костанайский региональный университет имени А.Байтұрсынова, 2022. – 365 с.

ISBN 978-601-356-122-6

Жинаққа «Педагогикалық білім берудің үздіксіздігі-заманауи педагогтардың табыстылығының кепілі» атты Алтынсарин оқулары халықаралық ғылыми-практикалық конференция материалдары енгізілген.

Талқыланған мәселелердің әртүрлілігі мен кеңдігі мақалалар авторлары үздіксіз білім беру саласын педагогтарды жаңаша даярлау бағдарымен байланыстырып, әр түрлі деңгейдегі білім беру бағдарламаларын іске асырудың тиімді тәжірибесін көрсету, білім мазмұнын жаңарту аясында мұғалімдердің кәсіби шеберлігін арттыру қажеттілігін негіздеу, инновациялық технологиялар мен білім алушылардың тұлғалық дамуын психологиялық-педагогикалық қолдау туралы зерттеулерін еңгізді. Бұл жинақ материалдары ғалымдарға, ЖОО мен колледж оқытушыларына, мектеп мұғалімдері мен мектепке дейінгі тәрбиешілерге, педагогтар мен психологтарға, магистранттар мен студенттерге қызықты болуы мүмкін.

В сборнике содержатся материалы Международной научно-практической конференции Алтынсаринские чтения «Непрерывность педагогического образования – залог успешности современных педагогов». Многообразие и широта обсуждаемых проблем позволили авторам статей раскрыть сущность, тренды и тенденции непрерывности педагогического образования с учетом достижений науки и практики, показать эффективные практики реализации образовательных программ разного уровня, обосновать необходимость совершенствования профессионализма педагогов в условиях новых вызовов в образовательной практике, представить инновационные технологии и форматы психолого-педагогического сопровождения развития личности обучающихся.

Материалы данного сборника могут быть интересны ученым, преподавателям вузов и колледжей, учителям школ и воспитателям дошкольных учреждений, педагогам-психологам, магистрантам и студентам.

УДК 37.02
ББК 74.00

ISBN 978-601-356-122-6

© А.Байтұрсынов атындағы Қостанай өңірлік университеті, 2022
© Костанайский региональный университет имени А.Байтұрсынова, 2022

Список литературы:

1. Концепция высшего педагогического образования РК - Астана, 2005.
2. Концепция непрерывного педагогического образования педагога новой формации Республики Казахстан. – Астана, 2005.
3. Маралов В.Г. Основы самопознания и саморазвития. Учебное пособие для студентов сред.пед. учеб. заведений – М: Издательский центр «Академия», 2001
4. Эш С.Л., и Клейтон П.Х. – Обучение через критическое размышление: учебник для студентов. – Роли, Северная Каролина, 2009. (Доступно на <http://www.curricularengagement.com/Publications.html>)

ӘӘЖ 177.7

ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ ӘДЕБИЕТТЕГІ ТОЛЕРАНТТЫЛЫҚ ФЕНОМЕНІ

Тойымбетова Динара Серикбаевна

ғылымдарының магистрі, аға оқытушы

А.Байтұрсынов атындағы Қостанай өңірлік университеті

Қостанай қ., Қазақстан

Аннотация

В данной статье рассматривается проблема толерантности в современной науке. Представлены различные точки зрения при определении понятия «толерантность». Рассматривается психологический аспект феномена толерантности в научной литературе.

Ключевые слова: толерантность, ценность, сотрудничество, терпимость.

Аннотация

Бұл мақалада қазіргі ғылымдағы толеранттылық мәселесі қарастырылады. «Толеранттылық» ұғымын анықтауда әртүрлі көзқарастар ұсынылған. Ғылыми әдебиеттегі толеранттылық феноменінің психологиялық аспектісі қарастырылады

Түйінді сөздер: төзімділік, құндылық, ынтымақтастық, төзімділік.

Abstrac

This article discusses the problem of tolerance in modern science. Various points of view are presented when defining the concept of «tolerance». The psychological aspect of the phenomenon of tolerance in the scientific literature is considered.

Keywords: tolerance, value, cooperation, patience.

«Толеранттылық» ұғымы көптеген ғасырлар бойы қалыптасып келді және бұл процесс бүгінгі күнге дейін жалғасуда. Толеранттылық ұғымының көптеген тәсілдері, анықтамалары, түсіндірмелері бар. Бірақ оларды талдамас бұрын, осы тұжырымдаманың пайда болу тарихын білу керек.

«Толеранттылық» сөзінің пайда болуы діни соғыстар дәуірімен байланысты. Осы тарихи кезеңде толеранттылық католиктер мен протестанттар келісуге мәжбүр болған ымыраны/ (компромисс) білдірді. Кейінірек толеранттылық келісім қағидасы ретінде ағартушылық дәуірдің либералды санасының сипаттамасына айналды. 17 – 18 ғасырлардағы көрнекті тұлғалар Томас Хоббс, Джон Локк, Франсуа Вольтер, Жан Жак Руссо қатал діни қақтығыстар мен діни тәзбеушілікке қарсы шықты. Ф.Вольтер өзінің «Философиялық хаттар» және «Дінге төзімділік туралы трактат» атты еңбектерінде барлық адамдар бірдей ойлауы керек деген сенім «ақылсыздықтың шыңы» деп есептелуі керек деп тұжырымдады. Ғалым кез-келген сенімнің шыншыл болуына құқығы бар екенін атап өтті. Ағартушылар қызметінің нәтижесі сол дәуірдің қоғамдық санасына жалпыға ортақ құндылық ретінде толеранттылық идеясының енуі болды. Бірақ тек 1789 жылы, Ф.Вольтер қайтыс болғаннан он бір жыл өткен соң, Францияда Адам және азамат құқықтары туралы Декларация қабылданды, ол адам құқықтары туралы қазіргі декларациялардың сүйенішіне айналды.[1, 24б]

Осылайша, «Толеранттылық» ұғымы (латын тілінен аударғанда «tolerantia» – шыдамдылық) шетелдік болып табылады және орыс тіліне аударылған кезде төзімділік мағынасында қолданылады: латын тілінен tolerantia – шыдамдылық немесе француз тілінен tolerant – «төзімді». [10]

«Толеранттылық» терминінің пайда болуы Ұлы француз революциясы кезеңінің әйгілі қайраткері Чарльз-Морис Талейран-Перигорд есімімен байланысты. Дәл осы саясаткер Бурбондарды қалпына келтіру кезінде Наполеон императоры Бонапарттың консулы кезінде мемлекеттегі алғашқы рөлдерде болды. Билеушілер келіп, кетіп қалды, ал Талейран ең алдымен маневр жасау және жол беру қабілетінің арқасында қалды. [2, 38б]

Арнайы термин ретінде «Толеранттылық» ұғымы бастапқыда медициналық термин болған және әдебиетте айтылғандай, оны алғаш рет 1953 жылы ағылшын иммунологы Пол Медавар

«организмнің иммундық жүйесінің трансплантацияланған бөгде тіндерге төзімділігін» білдіру үшін қолданған.

ЮНЕСКО мақұлдаған толеранттылық қағидаттарының декларациясына сәйкес, толеранттылық – бұл бейбітшілікке қол жеткізуге мүмкіндік беретін және соғыс мәдениетін бейбітшілік мәдениетімен алмастыруға ықпал ететін ізгілік.

Психологияда «толеранттылық» жеке тұлғаның интегралды сипаттамасы, оның психикалық тепе-теңдігін қалпына келтіру, сәтті бейімделу, қарама-қайшылықты болдырмау және өзімен және сыртқы әлеммен оң қарым-қатынасты дамыту мақсатында проблемалық және дағдарыстық жағдайларда сыртқы ортамен белсенді қарым-қатынас жасау қабілеті ретінде қарастырылады.

Қазіргі көріністерінде «Толеранттылық» термині көптеген ғылымдарды зерттеу объектісі болып табылады, әртүрлі тұрғыдан түсіндіріледі: саяси, философиялық, әлеуметтік, діни, биологиялық, этникалық, психологиялық және т. б.

Саяси толеранттылық саяси шешімдерді күш қысымынсыз қабылдауға мүмкіндік береді.

Әлеуметтік толеранттылық бұл ынтымақтастық қажеттілігі мен тараптардың ұстанымдарын құрметтеу танылған кезде қоғамның әртүрлі әлеуметтік топтары мен оның билік құрылымдары арасындағы серіктестік өзара әрекеттестіктің бір түрі.

Діни толеранттылық рухани аспектілерді қозғайды және діни төзімділік мәселелерін қарастырады.

Биологиялық толеранттылық бір жағынан организмнің стресске төзімді болу генетикалық тәуелді қабілеті ретінде, екінші жағынан дененің бейімделуінің негізі ретінде көрінеді.

Этникалық толеранттылық дегеніміз-басқа этникалық мәдениетке теріс көзқарастың болмауы.

Философия тұрғысынан толеранттылық бұл адамның этникалық, рухани тәжірибесінің нәтижесінде қалыптасқан қағидаттарға, нормаларға, нанымдарға «қарсы» немесе «қарсы емес» дүниетанымдық өмірлік ұстанымы. «Философиялық энциклопедиялық сөздікте» «толеранттылық» ұғымы «басқа көзқарастарға төзімділік» ретінде анықталады. Сонымен қатар, төзімділік «өзіне деген сенімділік пен өз ұстанымдарының сенімділігі туралы сананың белгісі, басқа көзқараспен салыстырудан қорықпайтын және рухани бәсекелестіктен аулақ болмайтын барлық идеялық ағымның белгісі» [3, 116].

Басқа дәстүрлер мен нормаларға ие басқа нанымдардың адамдарымен бірге өмір сүру – бұл Мен сияқтыларға емес, басқаларға деген толеранттылық. Толеранттылық барлығына және әрқайсысына осы жалған әлемде өзінді сенімді және тұрақты сезінуге көмектеседі. Сонымен қатар, өзгелерді жақсы түсіну арқылы біз өзімізді жақсы түсінеміз. Әлеуметтік рефлексия құбылысы, яғни өзін басқалар арқылы түсіну, адамға жаңа қырлар мен жаңа мүмкіндіктер ашуға мүмкіндік береді.

Толеранттылық дегеніміз – адам өзінің іс-әрекетін басқа адамдардың іс-әрекеттерімен зорлық-зомбылықсыз, мәжбүрлеу мен қысым жасамай, тек өзара пікірталас, сендіру және мінез-құлық актілері мен іс-әрекеттерінің өзара байланысы арқылы келісуге қол жеткізу арқылы «өзара түсіністікке және өз мақсаттарын жүзеге асыруға» ұмтылған кезін.

В.А.Петрицкий толеранттылық анықтамаларының келесі иерархиясын анықтайды:

- толеранттылық бұл-субъектінің басқасына қатысты төзімділігі
- субъектіге, бастапқыда талғамның теріс бағалануына қарамастан
- мінез-құлық стилі, өмір салты, басқа мәдениет;
- толеранттылық-бұл басқа талғамдардың болу құқығын тану,
- мені мінез-құлқымнан басқа әрекеттер, мінез-құлық стилі, ойлау тәсілі;
- -процесс ретінде толерантты мінез-құлықтың типтік жағдайларының әлеуметтік-адамгершілік-позитивті элементтерін оқшаулау кезінде толеранттылық-бұл адамгершілік-түсіну эмпатиясына негізделген ішкі саналы төзімділік. [4, 564б]

Ғылыми әлемде *толеранттылық феноменін түсінудің* әртүрлі тәсілдері бар.

Әр түрлі тілдерде халықтардың тарихи тәжірибесіне байланысты толеранттылық ұғымының жалпы мазмұны әртүрлі семантикалық мәндерге ие:

- ағылшын тілінде толеранттылық – «жеке адамды немесе затты наразылықсыз қабылдауға дайын болу және қабілеттілік»;
- француз тілінде – «басқаның бостандығын, оның ойлау, мінез-құлық, саяси және діни көзқарастарын құрметтеу»;
- қытай тілінде – Толерантты болу «басқаларға қатысты жомарттық танытуға, жол беру, мүмкіндік беру» дегенді білдіреді»;
- араб тілінде толеранттылық – бұл «кешіру, жеңілдік, жұмсақтық, сыпайылық, жанашырлық, мейірімділік, шыдамдылық, басқаларға ауысу»;
- парсы тілінде – «шыдамды, шыдамдылық, төзімділік»

Толеранттылықты тұрақтылық ретінде түсіндіретін тәуелсіз тәсіл бар. Мысалы, ағылшын-орыс психологиялық сөздігінде толеранттылықтың психологиялық мағынасы келесідей көрсетеді: алынған

тұрақтылық; белгісіздікке төзімділік; этникалық тұрақтылық; адамның төзімділік (шыдамдылық) шегі; күйзеліске тұрақтылығы; жанжалға төзімділік; мінез-құлқындағы ауытқушылыққа тұрақтылық.

Көптеген авторлар толеранттылықты анықтау үшін бір жағынан адамдар (әлеуметтік топтар) арасындағы айырмашылықтардың болу фактісін, екінші жағынан өзін-өзі тану процестерінің болу фактісін білдіретін «өздері – бөтен» санатын пайдаланады. Толеранттылық адамға өзінің жеке басын жоғалтпай «бөтен» (өзгеше, басқаша, одан да жақсысын) қабылдауға мүмкіндік береді деп болжанады. «Біреудің-бөтен» парадигмасында «толеранттылық-бұл пассивті қабылдау емес, ал, түсініксіз, нақты емес, бейтаныс адаммен байланыс орнатудың белсенді ізденісі; оны түсінуге деген ұмтылыс түсініксіз. Өзгелерді пассивті қабылдау – бұл сәйкестік элементі, яғни жеке тұлғаның ықтимал жоғалуы процесі» терминнің семантикалық аудармасының күрделілігін көрсететін авторлардың басым көпшілігі «төзімділік» категориясын кеңінен қолданады, толеранттылықты келіспеушілік пен өзара әрекеттесуге төзімділікпен байланыстырады. Е.Ю.Клепцова педагогикалық психология бойынша кандидаттық диссертациясында «төзімділік» және «толеранттылық» ұғымдарын ажыратуға тырысады.

Толеранттылық деп, Е.Ю.Клепцова жеке тұлғаның қасиетін, объектіге деген сезімталдықтың төмендеуінен көрінетін және пікірлерінің сәйкес келмейтін жағдайында жүзеге асырылатындығы, көзқарасы, бағалауы, сенімдері, адамдардың мінез-құлқы және т.б. деп түсінеді. Оның пікірінше, толеранттылықтың жетекші механизмі – шыдамдылық (шыдамдылық, ұстамдылық, өзін-өзі бақылау), бұл қолайсыз факторларға сезімталдық шегін төмендетуге мүмкіндік береді. Шыдамдылықтың жетекші механизмі, керісінше, берілген нәрсені қабылдау болып табылады (түсіну, эмпатия, ассертивтілік). Әрине, Е.Ю.Клепцованың көзқарасы екі жаққа да қарама-қайшы болып көрінуі мүмкін. Бірақ «толеранттылық» терминінің ғылыми дамуы әлі де әлсіз және терминнің күнделікті қолданылуы өте қарқынды болған жағдайда, автордың бұл тұжырымдамасы өте үйлесімді, қисынды және назар аударуға тұрарлық болып көрінеді.

Т.П.Скрипкина «сенім» және «толеранттылық» ұғымдарының арақатынасы мәселесін қойып, шешуге тырысады. Оның анықтамасы бойынша, сенім дегеніміз-өзіне және субъектінің өзара әрекеттесуге ниет білдірген әлемнің бір бөлігіне деген сенімнің болуымен байланысты күрделі екі полюсті құбылыс. Толеранттылық алдын-ала сенім түрінде болуы мүмкін. Бұл тұрғыда сенім толеранттылықтың қажетті шарты болып табылады. Бірақ, екінші жағынан, Т.П.Скрипкиннің пікірінше. Толеранттылық – бұл қоғамның әлеуметтік және психологиялық саулығының көзі ретінде өзара сенім жолындағы қадам, кезең.

Толеранттылық шектеулері туралы мәселені талқылай отырып, Т.П.Скрипкина рұқсат етілген толеранттылық дәрежесінде ерекшеленетін кем дегенде бес толерантты жеке ұстанымды теориялық деңгейде бөлуді ұсынады:

- толеранттылық ішкі ұстаным ретінде, басқа да, өзге де адамдарға қабылдау және төзімділік;
- толеранттылық мәдени норма ретінде (басқаша айтқанда-сыртқы өрнектің толеранттылығы);
- толеранттылық бейтараптық ретінде, өзгеге немқұрайлылық ретінде;
- бізге зиян келтіретін адамға толеранттылық;
- бізге емес, басқа біреуге зиян келтіретін адамға деген толеранттылық, бірақ біздің олармен еш ісіміз жоқ. [5, 216]

Бүкіл әлемде толеранттылық тақырыбының өзектілігі мен кең сұранысқа ие екенін атап өткен авторлардың көпшілігі бұл тұжырымдаманың ғылыми дамуы әлі жетілмегендігімен келіседі.

Жалпы, авторлардың толеранттылықтың шектеулері, құрылымдық компоненттері, параметрлері, факторлары және детерминанттары туралы әдебиеттерде ұсынылған пікірлерінің алуан түрлілігін атап өткен жөн. Бұл толеранттылық психологиясы сияқты жаңа ғылыми саланың қалыптасу кезеңінде заңды болып көрінеді. Авторлық тәсілдердің барлық алуан түріне толеранттылық таныта отырып, қазіргі уақытта бұл тәсілдер әлі де сәйкес келмейді, бірақ оларды салыстыру қиын екенін атап өткен жөн.

Осылайша, толеранттылық термині адам өмірінің барлық салаларында қолданылады деп қорытынды жасауға болады. Психологияда бұл термин адамдардың бір-бірімен тиімді өзара әрекеттесуін құрудың қажетті шарты ретінде қарастырылады. Толеранттылық феномені адамның ерекшелігі мен тұлғаның бірегейлігі призмасы арқылы қарастыруды білдіреді. Гуманистік философия мен психология толеранттылық пен толеранттылықтың әдіснамалық негізі болып табылады, бұл А.Маслоу, М.Бубер, К.Роджерс, В.Франкл, кешіру психологиясы, психология және зорлық-зомбылықсыз педагогика.

Толеранттылық тұжырымдамасына қатысты бірыңғай көзқарастың болмауы қарастырылып отырған феноменнің күрделілігін және толеранттылық мәселесін одан әрі зерттеу қажеттілігін көрсетеді.

Әдебиет тізімі:

1. Бакулина, С. Д. Толерантность. От истории понятия к современным социокультурным смыслам. Учебное пособие / С.Д. Бакулина. – М.: Флинта, Наука, 2014. – 112 б
2. Толерантность / ред. М.Б. Хомяков. – М.: Екатеринбург: Уральский университет, 2015. – 628 б.
3. Клепцова Е.Ю. Психология и педагогика толерантности: Учебное пособие. – М.: Академический Проект, 2004. 124 б.
4. Ханбекова, А.С. Психологические особенности толерантности: сущность понятия, характеристика, типы. Толерантное мировосприятие / А. С. Ханбекова. – Текст: непосредственный // Молодой ученый. – 2019. – № 49 (287). – С. 564-566. – URL: <https://moluch.ru/archive/287/64795/> (дата обращения: 11.01.2021).
5. Толерантность: путь к развитию: учебное пособие / Авт. – сост. Е.И. Казакова. – СПб.: «Ютас», 2007. – 33 б.

УДК 373

ИННОВАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОМ РАЗВИТИИ ПЕДАГОГОВ

**Топаева Макпал Ериковна,
Брект Елена Владимировна,
Ведмедева Васелина Владимировна,**
учителя начальных классов,
КГУ «Общеобразовательная школа № 23
им.М.Козыбаева отдела образования
города Костаная» Управления образования
акимата Костанайской области, г. Костаная, Казахстан

Аннотация

Өзектілігі. Мақалада әртүрлі инновациялардың, жаңа педагогикалық технологиялардың қарқынды таралуы мен және олардың педагогтарды иеленуі мен түсіндіріледі, ал білім беру жүйесін дамытудың қазіргі кезеңінде инновациялық білім беру технологияларын өз қызметінде қолдана білу және білу, оны үздіксіз жаңғырту оқытушыларға білім алушылардың ынтасын, ұйымдастырылатын және өткізілетін сабақтардың кәсіби-практикалық бағытын арттыруға мүмкіндік береді.

Түйінді сөздер: өз білімін жетілдіру, «педагог, педагогикалық технологиялар.

Аннотация

Актуальность. В статье объясняется стремительным распространением различных инноваций, новых педагогических технологий и владением ими педагогов, а знание и умение применять инновационные образовательные технологии в своей деятельности на современном этапе развития образовательной системы, ее непрерывной модернизации, позволяет преподавателям повысить мотивацию обучающихся, профессионально-практическую направленность организуемых и проводимых занятий.

Ключевые слова: самообразование, педагог, педагогические технологии.

Abstract

Relevance. The article explains the rapid spread of various innovations, new pedagogical technologies and the possession of teachers, and the knowledge and ability to apply innovative educational technologies in their activities at the present stage of the development of the educational system, its continuous modernization, allows teachers to increase the motivation of students, the professional and practical orientation of organized and conducted classes.

Keywords: self-education, teacher, pedagogical technologies

Стремительные цивилизационные изменения, происходящие в мире в XXI веке, связаны с формированием постиндустриального общества. Современному обществу требуется новый тип личности – эффективной, целеустремленной, ответственной, успешной, деятельности. Перспективы развития современного образования ориентированы на свободные и ответственные отношения его участников. Интересы личности провозглашаются приоритетными, а реализация возможностей для её развития – главной задачей образования.

Сегодня востребован не столько педагог, сколько педагог-исследователь, педагог – новатор, владеющий навыками прогнозирования и проектирования педагогической деятельности. Поэтому становление готовности к инновационной деятельности является важнейшим уровнем его профессионального роста.